

Arrest

nr. 212 458 van 19 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Vlaamse Kaai 76
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 27 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine, afkomstig uit het dorpje Berezovka, regio Vinnytsja, Oekraïne. U werd geboren op (...) in het dorp Tsjovnovitse, district Orativski, regio Vinnytsja. In 1973 verhuisde u naar de stad Khmelnik, regio Vinnytsja voor het werk van uw vader. U studeerde aan de militaire academie en u huwde met uw vrouw in 1986. Na uw huwelijk was u als militair gestationeerd in Estland en de stad Tjernopol. In 1995 nam u ontslag als militair en keerde u terug naar Khmelnik. U begon enkele jaren later te werken als pastoor voor de kerk van de 7dedagsadventisten in

Vinnytsja waar u tot 2008 tewerkgesteld was. Nadien werkte u als pastoor in Lityn en Tivrov waar u tot 2015 verbleef.

Uw schoonzoon, K. V. (...) (O.V. (...)) begon in 2006 te werken voor het bedrijf Nemiroff – een wodka-producent – als systeemadministrator. Hij huwde in 2009 met uw dochter, K. A. (...) (O.V. (...)). Nadien woonde hij samen met uw dochter in hetzelfde appartementsblok als zijn moeder in de stad Nemyriv.

Op 19 maart 2014 werd het bedrijf waar uw schoonzoon tewerkgesteld was als systeemadministrator – Nemiroff – overgenomen of aangevallen. De aanval werd geleid door de burgemeester van Nemyriv, Viktor Kachur, en aandeelhouders die het bedrijf wouden overnemen. Uw schoonzoon vluchtte met enkele van zijn collega's weg naar een huis dat hij bezat in Berezovka. Uw schoonzoon nam vervolgens nog dezelfde ontslag op advies van zijn rechtstreekse baas bij het bedrijf Nemiroff. Op 21 maart 2014 werd uw schoonzoon bij hem thuis meegenomen door A. Ki. (...), één van de aandeelhouders die verantwoordelijk was voor de aanval en overname van het bedrijf Nemiroff. Hij nam uw schoonzoon mee naar een bebost gebied vlakbij het bedrijf Nemiroff en vroeg hem om terug bij het bedrijf aan de slag te gaan. Hij wou dat uw schoonzoon de servers opnieuw werk klaar maakte. Uw schoonzoon wou dit echter niet doen omdat hij ontslag had genomen en niets meer met het bedrijf te maken had. Hierop reageerde A. Ki. (...) boos en hij gaf uw schoonzoon een paar dagen bedenktijd. Toen uw schoonzoon thuis aankwam vertelde hij tegen uw dochter dat ze zouden moeten vertrekken uit Nemyriv. Uw schoonzoon kwam vervolgens samen met uw dochter bij u thuis wonen. Uw schoonzoon kreeg in de periode dat hij daar verbleef nog berichten van zijn familie dat er onbekende mensen waren langsgelkomen bij hem thuis in Nemyriv. Na een maand keerde uw schoonzoon samen met uw dochter terug naar Nemyriv.

Later in datzelfde jaar werd uw schoonzoon een paar keer opgeroepen voor het leger in het kader van de mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne. Uw schoonzoon ondertekende deze oproepingsbrieven echter niet. U werd in hetzelfde jaar tweemaal opgeroepen voor het leger. U kreeg uw eerste convocatie in de lente van 2014. U moest na deze convocatie echter niet bij het leger gaan omdat uit uw medische controle was gebleken dat u ongeschikt was. In de zomer van 2014 kreeg u een tweede oproepingsbrief. U ging met deze brief opnieuw naar het militaire commissariaat waar ze u een voorstel deden om vrijwillig in dienst te treden. U weigerde dit omwille van uw geloofsovertuiging en omwille van uw gezondheidsproblemen. In de daaropvolgende jaren kreeg u bij elke mobilisatieronde telefoons van het militaire commissariaat waarbij ze u vroegen om u aan te sluiten bij het leger.

In de aanloop naar de lokale verkiezingen van 2016 zetten uw schoonzoon en uw dochter zich actief in voor de partij Ons Land of Onze Streek. Uw dochter hield zich bezig met het maken van propagandamateriaal en het ontwerpen van verkiezingsfolders. Uw schoonzoon werkte voor de partij als computerspecialist. De kandidaat waarvoor zij werkten – Lilia Litovchuk – verloor de verkiezingen en werd tweede achter de burgemeester Viktor Kachur. Na de verkiezingen werden uw schoonzoon en uw dochter actief bij een lokale anti-corruptie organisatie of burgerbeweging die Hromadske Aktiv heet. De organisatie hield zich voornamelijk bezig met het achterhalen van de corrupte en criminele activiteiten van de burgemeester Viktor Kachur.

In januari 2017 moest uw dochter een fotoreportage maken voor de laatstejaars van een school. Toen uw dochter op die school aankwam, werd ze uitgenodigd voor een gesprek met de directrice die een voorstander was van de burgemeester Viktor Kachur. De directrice raadde uw dochter aan om te stoppen met haar politieke activiteiten omdat het anders slecht met haar zou aflopen. Uw dochter werd onwel door deze bedreigingen en uw schoonzoon ging haar ophalen. De weken na dit incident verkeerde uw dochter in een slechte gezondheidstoestand.

Op 20 april 2017 kwamen twee jongemannen bij u thuis langs. Ze zeiden dat ze op zoek waren naar uw schoonzoon. Toen u hen niet wou binnenlaten, duwden ze u. U viel en brak hierbij uw sleutelbeen. Daarna vertrokken ze opnieuw.

Een dag later, op 21 april 2017, kwam uw schoonzoon terug van de kerk met uw dochter en zijn moeder. Nadat hij alleen de auto ging wegzetten, keerde hij terug naar het appartement. Hij werd dichtbij de ingang van zijn appartement belaagd door twee jongemannen. Ze zeiden dat hij moest ophouden met zijn politieke activiteiten en hij naar het militaire commissariaat moest komen. Uw schoonzoon kreeg toen een slag op zijn hoofd en viel neer. Toen hij terug bij bewustzijn was, ging uw schoonzoon naar binnen en liet hij een dokter komen.

In de zomer van 2017 kreeg uw schoonzoon nog drie oproepingsbrieven in het kader van de mobilisatie. Hij ontving deze brieven op het werk en ondertekende deze voor ontvangst. Uw schoonzoon nam wel ontslag op zijn werkplaatsen – uw schoonzoon werkte in die periode achtereenvolgens voor de bedrijven Organics en Barlinek – naar aanleiding van deze brieven.

Op 16 augustus 2017, tijdens het verjaardagsfeest van uw vrouw, hoorde u een auto claxonneren. Uw schoonzoon ging naar buiten en hij zag opnieuw dezelfde jongens die hem in mekaar hadden geslagen. Ze bedreigden hem en vroegen hem om naar het militaire commissariaat te komen. Uw schoonzoon zei

dat ze hem en zijn familie met rust moesten laten. Hierop sloegen ze uw schoonzoon met een langwerpig ijzeren voorwerp. Uw schoonzoon was even van slag en keerde toen terug naar binnen. Het feest werd omwille hiervan beëindigd en uw schoonzoon ging met uw dochter en zijn moeder naar het ziekenhuis.

Op 25 augustus 2017 verliet u samen met uw familie Oekraïne en reisde u met het vliegtuig naar België. Na uw aankomst, diende u hier samen met uw vrouw en familie een verzoek in om internationale bescherming op 18 september 2017.

Uw zoon, Y. Y. (...) (O.V. (...)) vertrok samen met zijn vrouw Y. O. (...) (O.V. (...)), uit Oekraïne op 5 september 2017. Hij diende in België een verzoek in om internationale bescherming op 9 september 2017. Uw zoon zou Oekraïne verlaten hebben nadat hij verschillende bedreigingen en aanvallen te verduren had gekregen omwille van de politieke activiteiten die hij had uitgevoerd voor de Partij van de Regio's. De directeur van de school waar hij vroeger tewerkgesteld was – en die voorstander was van de partij de Rechtse Sector - zou hiervoor verantwoordelijk zijn.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw paspoort, uw huwelijksakte, uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs, uw militair boekje en een attest van officier in reserve, een medisch attest van 20 april 2017, een bewijs van de boeking van uw hotel en vlucht naar België, het binnenlands paspoort van uw vrouw, het paspoort van uw vrouw, het rijbewijs van uw vrouw, medische attesten en een invaliditeitskaart, Russische en Oekraïense artikels in verband met de mobilisatie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en medische documenten blijkt immers dat u een fysieke beperking hebt en hierdoor niet in staat bent om trappen te doen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en vond het persoonlijk onderhoud plaats op het gelijkvloers.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u bij een terugkeer naar Oekraïne zal vervolgd worden door de overheid omdat u niet was ingegaan op de verschillende verzoeken die u had gekregen naar aanleiding van de mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne. U zou twee oproepingsbrieven gekregen hebben en nadien nog verscheidene telefoons ontvangen hebben waarbij men u vroeg om u aan te sluiten bij het leger. Daarnaast vreest u ook vervolgd te worden bij terugkeer naar Oekraïne omwille van de problemen die uw kinderen en de echtgenoot van uw dochter zouden gekend hebben met leden van de Rechtse Sector naar aanleiding van de politieke activiteiten die ze uitvoerden voor de Partij van de Regio's, de partij Onze Streek en de anti-corruptie organisatie Hromadske Aktiv.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent immers dat uw asielaanvraag ongelooftwaardig is.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (COI Focus. UKRAINE. Etat du conflit armé dans l'Est après les accords de Minsk II. Cedoca. 20 mai 2016), blijkt dat de aard en de intensiteit van het conflict in het oosten van Oekraïne sterk is geëvolueerd sinds het uitbreken van de vijandelijkheden in het voorjaar van 2014. Het op 12 februari 2015 afgesloten vredesakkoord van Minsk (Minsk II) voorzag een compleet staakt-het-vuren vanaf 15 februari 2016, met een terugtrekking van de zware wapens langs beide kanten en de creatie van een bufferzone. Sinds eind 2015, begin 2016 hebben de Minsk-akkoorden volgens verschillende bronnen geleid tot een significante vermindering van de vijandigheden in Oost-Oekraïne. Hoewel er sporadisch nog incidenten voorvallen, blijven die geïsoleerd en lokaal en kan er in het algemeen gesproken worden van een belangrijke desescalatie van het conflict. Deze veranderde context heeft volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt ook een weerslag op het beleid van de Oekraïense regering ten aanzien de (gedeeltelijke) mobilisatie van reservisten ter versterking van de Oekraïense strijdkrachten (COI Focus, Oekraïne. De mobilisatiecampagnes, dd. 04/04/2018Ukraine). Sinds het begin van het conflict in 2014 tot medio 2015 werden zes rondes van mobilisatie gehouden. De laatste mobilisatieronde werd afgesloten in augustus 2015. In maart 2016 werd begonnen met de demobilisatie van de rekruten van de vierde ronde. Wat betreft een mogelijke nieuwe, zevende mobilisatieronde verklaarde de Oekraïense president Poroshenko op 16 april 2016 dat, indien er sprake zou zijn van een bijkomende mobilisatieronde, dit beperkt zou blijven tot één ronde in 2016. Hoewel militaire bronnen op 18 april 2016 aangaven dat een nieuwe mobilisatieronde van zo'n 5.000 à 10.000 reservisten "wordt voorbereid", kondigde president Poroshenko op 24 april 2016 aan dat een

nieuwe mobilisatie voor onbepaalde tijd "uitgesteld" wordt. Dit voornamelijk omwille van een aanzienlijke verhoging van het aantal personen dat zich als vrijwilliger voor de strijdkrachten opgeeft. Sinds het begin van dit jaar zouden 20.000 personen zich, aangetrokken door hogere salarissen, hebben aangemeld voor het leger. Poroshenko verwees hierbij naar de voordelen van het gebruik van contractsoldaten. De Oekraïense autoriteiten hebben ook meermaals de wens uitgedrukt om het leger te professionaliseren en mobilisatie louter als "reserve" te gebruiken in geval van nood. Begin augustus 2016 kondigde de Oekraïense staf aan dat hij "afziet van de volgende mobilisatie". Gelet op deze vaststellingen – de belangrijke desescalatie van het conflict in Oost-Oekraïne, de veranderende houding van de Oekraïne overheid tegenover mobilisatie en de professionalisering van het Oekraïense leger – meent het Commissariaat-generaal dat u niet kunt aantonen dat er een actueel een reële, aanwijsbare kans is dat u bij terugkeer naar Oekraïne effectief zult worden gemobiliseerd om te worden ingezet in het conflict in het oosten van het land.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs hebt aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat u daadwerkelijk persoonlijk werd opgeroepen om zich aan te melden in het kader van een mobilisatie. De geloofwaardigheid van uw bewering dat u in het verleden reeds werd opgeroepen, kan dus louter op basis van uw verklaringen worden beoordeeld.

Verder is het gezien de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. 28 april 2017), niet-aannemelijk dat u als geattesteerd invalide persoon en tevens pastoor voor de kerk van de 7dedagsadventisten in het kader van de mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne meermaals zou opgeroepen worden en nadien nog verscheidene telefoons zou gekregen hebben. U verklaarde immers dat u in mei 2014 een eerste oproepingsbrief ontving en u hiermee naar het militaire commissariaat ging. U zou toen een uitzondering gevraagd hebben omwille van uw geloofsovertuiging en uw medische problemen. De commissie erkende uw medische problemen en u werd enige tijd met rust gelaten (CGVS, pg. 9 & 10). In deze context – waarbij u al meteen na de eerste oproeping medisch zou zijn afgekeurd – is het weinig waarschijnlijk dat u in de zomer van 2014 reeds een tweede oproepingsbrief zou gekregen hebben. U zou na ontvangst van deze tweede oproepingsbrief naar het militaire commissariaat gegaan zijn en geweigerd hebben om deel te nemen aan de mobilisatie in het kader van de oorlog in Oost-Oekraïne. U zou eveneens geweigerd hebben om in te gaan op hun voorstel om vrijwillig in dienst te treden. U weigerde dit opnieuw omwille van medische redenen en omwille van uw geloofsovertuiging (CGVS, pg. 11). U vermoedt dat ze deze redenen niet geaccepteerd hebben omdat ze u nadien via de telefoon bleven terroriseren (CGVS, pg. 11). Het is echter niet aannemelijk dat men u slechts enkele maanden nadat u medisch ongeschikt was verklaard door een medische commissie van het leger opnieuw zou oproepen en men dan deze medische redenen niet zou accepteren. U lijdt immers aan een chronische ziekte waardoor u sinds 2013 over een invaliditeitskaart beschikte die levenslang geldig is (CGVS, pg. 10, 12). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat personen die om gezondheidsredenen een volledige vrijstelling genieten die wordt toegekend door de medische commissie – u verklaarde immers dat de medische commissie uw gezondheidsproblemen effectief had bevestigd (CGVS, pg. 10) – in het kader van de mobilisatieprocedure niet worden gemobiliseerd. Uw medische problemen waren bovendien ook zichtbaar bij het CGVS aangezien u met een looprekje liep en veel moeite had om te stappen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat leden van de kerk waar u toe behoort normaliter een uitzondering te krijgen voor een oproeping in het kader van de mobilisatie. Toen u gevraagd werd waarom het niet mogelijk zou zijn om een uitzondering te krijgen op basis van uw geloofsovertuiging, stelde u dat u dit niet wist en dat in Oekraïne de meerderheid van de bevolking Orthodox was (CGVS, pg. 11). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier blijkt echter dat er over het algemeen vrijstellingen werden toegekend aan gewetensbezwaarden om religieuze redenen in het kader van de mobilisatie. Het is bovendien aannemelijk dat u dergelijke vrijstelling zou kunnen verkrijgen aangezien u een pastoor bent van een kerk – 7dedagsadventisten – die op een door de staat goedgekeurde lijst van religieuze gemeenschappen staat die het dragen van wapens verbiedt.

Gelet op voorgaande pertinente vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het feit dat u meerdere oproepingsbrieven en telefoons zou gekregen hebben in het kader van de mobilisatie voor de strijd in Oost-Europa én men hierbij geen rekening zou houden met de redenen voor uw weigering, nl. uw ernstige gezondheidsproblemen en uw geloofsovertuiging.

Tevens dient te worden opgemerkt dat uw mobilisatie voor de Oekraïense gewapende troepen u minder dan drie keer geldig zou betekend zijn. U verklaarde immers dat u slechts twee oproepingsbrieven had ontvangen en u voor het overige enkele telefoons had gekregen in het kader van de mobilisatie (CGVS, pg. 10-12). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. 28 april 2017), blijkt echter dat de personen aan wie minder dan drie

oproepingen geldig (d.w.z. aan de persoon zelf) werden betekend, hoogstens een administratieve boete riskeren.

Zelfs indien u in het verleden effectief werd opgeroepen in het kader van een mobilisatie – een bewering waaraan zoals gezegd weinig geloof kan worden gehecht – betekent dit bovendien geenszins dat u momenteel bij terugkeer naar Oekraïne effectief riskeert om alsnog gemobiliseerd te worden of vervolgd te worden door de autoriteiten omwille van weigering van mobilisatie in het verleden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat een advocaat en vertegenwoordiger van het Ukraine Helsinki Human Rights Union het volgende verklaarde: “De dienstweigeraars worden niet meer naar het leger gezonden in het kader van de mobilisatie, aangezien die sinds lang afgelopen is. Dat is duidelijk! Volgens mijn ervaring worden niet alle dienstweigeraars gerechtelijk vervolgd. Verre van. Goed de helft van hen is naar huis teruggekeerd en leeft rustig zonder lastig gevallen te worden door de autoriteiten.” (COI Focus, Oekraïne. De mobilisatiecampagnes, dd. 04/04/2018, p. 11).

Gelet op voorgaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het feit dat u meermaals zou opgeroepen zijn in het kader van de mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne én u bij terugkeer zou vervolgd worden door de Oekraïense overheid omdat u dienstweigeraar zou zijn.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw paspoort, uw huwelijksakte, uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs, uw militair boekje en een attest van officier in reserve, een bewijs van de boeking van uw hotel en vlucht naar België, het binnenlands paspoort van uw vrouw, het paspoort van uw vrouw, het rijbewijs van uw vrouw, bevestigen enkel uw identiteit, beroep en herkomst uit de regio Vinnytsja en uw reisweg naar België die in deze beslissing niet worden betwist.

Wat betreft uw medisch attest van 20 april 2017 dient te worden opgemerkt dat dergelijk attest op geen enkele wijze kan verduidelijken op welke wijze u de hierin besproken verwondingen en littekens in het verleden opliep. Een medisch attest kan echter geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten, verwondingen of littekens ontstonden. Dit attest vormt dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin u deze verwondingen en littekens zou hebben opgelopen.

De andere medische attesten en uw invaliditeitskaart uit Oekraïne die verwijzen naar uw chronische medisch toestand worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van uw gezondheidstoestand, dient hier wel te worden opgemerkt dat de aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van uw medische problemen dient u zich te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de Russische artikels die u voorlegde in verband met de mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne om aan te tonen dat er momenteel nog steeds een risico bestaat om te worden gemobiliseerd dient te worden opgemerkt dat de inhoud van deze artikels niet strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (COI Focus, Oekraïne. De mobilisatiecampagnes, dd. 04/04/2018. Cedoca). Hoewel het best mogelijk is dat er – zoals in beide Russische artikels wordt vermeld – een mobilisatieregister werd gemaakt in 2017 wil dit niet zeggen dat er effectief werd gemobiliseerd. De informatie waarover het CGVS beschikt zegt immers dat sinds december 2016 de mobilisatie werd stopgezet. Er wordt in het eerste artikel vermeld dat personen gehanteerd werden om bij het leger te gaan en deze personen worden ingezet in de conflictzone. Hierbij wordt de situatie van contractsoldaten echter vermengd met die van soldaten die gemobiliseerd worden. In het kader van de mobilisatie is dergelijke manier van werken weinig waarschijnlijk aangezien uit onze informatie blijkt dat het de contractuele soldaten zijn die strijden in conflictgebied én niet de dienstplichtigen. Tevens is het weinig waarschijnlijk dat Oekraïne op dergelijke wijze – via chantage – zou moeten te werk gaan om contractsoldaten aan te werven. Uit de informatie waarover het CGVS blijkt immers dat er sinds begin 2017 17.000 nieuwe contractsoldaten werden aangeworven en dat deze vrijwillige indiensttredingen een gevolg waren van de stijgende lonen voor soldaten. Voorts kunnen de voorbeelden die in het eerste Russische artikel werden aangehaald geruchten betreffen aangezien uit de informatie blijkt dat er al meermaals valse berichten werden verspreid over de mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne. Bovendien zijn deze artikels afkomstig van een Russische website waardoor het niet uit te sluiten valt dat ze deel uitmaken van een desinformatiecampagne van de Russische overheid. Het tweede artikel verwijst in hoofdzaak naar het mobilisatieregister en de dienstplicht. Er wordt verder in dat artikel

ook verwezen naar een oproepingscampagne die al bezig zou zijn. Het is uit de inhoud van het artikel echter niet duidelijk of het hierover de dienstplicht gaat of een oproepingscampagne in het kader van de mobilisatie betreft. Wat dit betreft dient er echter opnieuw te worden verwezen naar de eerder gemaakt vaststellingen betreffende deze artikels, nl. dat er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt geen mobilisatie meer plaatsvond sinds 2016, dat het Oekraïense leger een groot aantal contractsoldaten wist aan te trekken door hogere lonen en er hierdoor – mede door de afname van het conflict – geen nood meer is aan een mobilisatie en dat de bovenstaande artikels om geruchten kunnen gaan of deel kunnen uitmaken van een Russische desinformatiecampagne, waardoor deze op geen enkele wijze de aangetaste geloofwaardigheid van uw beweringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming kunnen herstellen.

Wat betreft de Oekraïense artikels die u voorlegde in verband met de mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne dient te worden opgemerkt dat deze louter verwijzen naar de wet betreffende de mobilisatie en de strafmaat die men riskeert wanneer men niet ingaat op deze mobilisatie. Deze artikels zijn op geen enkele wijze in tegenspraak met de informatie waarover het CGVS beschikt én worden niet in twijfel getrokken. Deze artikels herstellen dan ook geenszins de aangetaste geloofwaardigheid van uw beweringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Ten slotte, wat betreft uw beweerd vrees voor vervolging omwille van de problemen van uw familieleden, dient te worden vermeld dat het Commissariaat-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw schoonzoon, uw dochter, uw zoon en uw schoondochter overging tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat hun relaas niet geloofwaardig werd geacht. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan uw vrees die op deze relazen is gestoeld. Er werd een kopie van deze beslissingen toegevoegd aan uw administratief dossier.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Oekraïne in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Berezovka (provincie Vinnytsja) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “*de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. Verzoekende partij stelt dat zij volhardt in haar asielaanvraag en dat zij “*talrijke feitelijke bewijzen voor(legt)*”. Zij wijst erop dat de politieke situatie in het huidige Oekraïne nog zeer instabiel en risicovol is en dat er nog steeds “*verscheidene zeer serieuze problemen voorkomen op het vlak van mensenrechtenschendingen*”. Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de stelling van verwerende partij dat het conflict in het Oosten van Oekraïne sterk positief is geëvolueerd en merkt op dat zij “*later meer info (zal) toevoegen dat de beweerde vrede in realiteit niet tot stand komt*”. Waar in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de beweringen van president Poroshenko d.d. 16 april 2016 dat de nieuwe mobilisatie in Oekraïne uitgesteld is, voert verzoekende partij aan dat dit in contrast staat met de realiteit. Verzoekende partij voegt in dit verband verschillende internetartikelen als bijlage bij haar

verzoekschrift (bijlagen 5-8). Tevens betwist verzoekende partij de stelling van verwerende partij dat mensen die minder dan drie oproepingsbrieven krijgen enkel maar een administratieve boete riskeren en duidt zij erop dat zij *“de bewijze daarvan later (zal) opsturen”*. Verder betoogt verzoekende partij dat *“de verklaring van “een advocaat en vertegenwoordiger van een Ukraine Helsinki Human Rights Union” dat “(v)olgens zijn ervaring worden niet alle dienstweigeraars gerechtelijk vervolgd”* beweringen betreffen *“die op niets zijn gebaseerd”* en *“tevens betwist (worden) in vele andere dossiers”*. Voorts stelt verzoekende partij dat *“(h)et feit dat de inhoud van de door verzoeker neergelegde artikelen niet strookt met de informatie van Cedoka (...) niet (betekent) dat de inhoud van die artikelen niet correct is”* en benadrukt zij dat *“(a)lle voorgelegde artikelen op ware gegevens gebaseerd (zijn)”*. Ten slotte meent verzoekende partij nog dat met betrekking tot de tegenstrijdigheden enige mildheid noodzakelijk is aangezien mogelijke vergissingen te wijten kunnen zijn aan de stress die zij had/heeft.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij zich met bovenstaand betoog beperkt tot het louter herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Zij beperkt zich dan ook tot blote beweringen. Wat betreft de verschillende internetartikelen die verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlagen 5-8), stelt de Raad vast dat desbetreffende stukken niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe deze documenten niet in overweging. Waar zij gewag maakt van bepaalde informatie die zij later nog zou bijbrengen, dient te worden vastgesteld dat zij ter terechtzitting een artikel neerlegt *“over een verborgen mobilisatie in Oekraïne”*, een artikel *“over detentie van 8 jonge mannen in Oekraïne”*, een artikel *“over de politieke vervolging van oppositie in Oekraïne”*, een artikel *“over Rechtse Sector”* en supplementaire integratiebewijzen van familieleden. Vooreerst dient de Raad erop te wijzen dat bewijzen van integratie in België niet dienend zijn bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekende partij en haar familie. Verder stelt de Raad vast dat de artikelen over de verborgen mobilisatie, over de detentie en over de Rechtse Sector geen enkele tijdsvermelding bevatten zodat de Raad niet kan vaststellen over welke periode deze artikelen handelen, hoe recent deze zijn en of zij andersluidend zijn dan de informatie – waarvan sommige dateert van 2018 – waarop verwerende partij zich steunt. Dergelijke artikelen zijn dan ook niet dienend. Met betrekking tot het artikel *“over de politieke vervolging van oppositie in Oekraïne”* – dat een verslagperiode aanduidt van januari 2014 tot oktober 2016 – stelt de Raad vast dat dit een neerslag van maatschappelijke kritiek betreft uitgaande van de Oekraïense oppositie en oordeelt hij dat kritiek van de Oekraïense *“fractie van het OPPOSITIE BLOK”* niet als objectieve informatie kan worden weerhouden. Volledigheidshalve bemerkt de Raad dat het begeleidend schrijven – dat om deze reden bezwaarlijk als een aanvullende nota kan worden aangezien – enkel stelt dat *“nieuwe documenten”* worden toegevoegd die *“het verhaal van verzoeker en zijn familie ondersteunen”* zonder dat enige verdere concrete duiding wordt gegeven bij de inhoud en de finaliteit van de bijgebrachte stukken.

Waar verzoekende partij ten slotte nog meent dat met betrekking tot de tegenstrijdigheden enige mildheid noodzakelijk is aangezien mogelijke vergissingen te wijten kunnen zijn aan de stress die zij had/heeft, merkt de Raad op dat dit argument feitelijke grondslag mist nu nergens in de bestreden beslissing gewag wordt gemaakt van tegenstrijdigheden in haar verklaringen.

De Raad besluit dat het verweer van verzoekende partij niet ernstig te noemen is en geen afbreuk doet aan het in de bestreden beslissing gestelde. Bijgevolg blijven de hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, onverminderd overeind.

2.2.5. Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat geen rekening gehouden kan worden met de verklaringen van haar schoondochter gelet op haar geheugen- en psychologische problemen, stelt de Raad vast dat nergens in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekende partij verwezen wordt naar de verklaringen van haar schoondochter. Deze bemerking is dan ook niet dienstig.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij nog verwijst naar de problemen van haar familieleden en in dit verband als bijlage bij haar verzoekschrift een internetartikel d.d. januari 2014 aangaande de politieke vervolging van oppositiepartijen in Oekraïne en een artikel inzake de Rechtse Sector voegt (bijlagen 3 en 4), wijst de Raad erop dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arresten nrs. 212 462, 212 463, 212 459 en 212 460 van 19 november 2018 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd heeft aan respectievelijk haar schoonzoon, haar dochter, haar zoon en haar schoondochter. Verzoekende partij kan zich dan ook niet op de problemen van haar familieleden

beroepen teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Berezovka (provincie Vinnytsja) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT